

David A. Seamands **Christus kan meevoelen met onze zwakheden (Hebr.4:15)**

Uit: Genezing van beschadigde emoties, Hoornaar 1983

Zwakheden

(46) Het woord *astheneia* wordt in het Nieuwe Testament slechts zelden gebruikt in zijn lichamelijke betekenis. Meestal betekent het een verstandelijke, morele of psychische zwakte, krachteloosheid. Zwakheden zijn op zichzelf geen zonden, maar zij ondermijnen wel onze weerstand tegen verleiding. In het Nieuwe Testament zijn zwakheden kwaliteiten in de menselijke natuur die in ons een vatbaarheid of neiging tot zonde kunnen vormen, soms zonder een bewuste keuze aan onze kant.

Het boek Hebreëën laat zien dat het offersysteem zoals dat getekend wordt in Leviticus, zijn vervulling vindt in Jezus Christus, onze hogepriester. Deze vervulling is ook van toepassing op zwakheden van de priesters. De priester in het Oude Testament had zwakheden omdat hij deelde in het lot van alle mensen. Daarom offerde hij ook mede voor zichzelf in verband met zijn eigen onvolkomenheden als hij voor zijn volk offers bracht. Maar omdat hij zelf zwakheden had, kon hij de zwakheden van zijn volk begrijpen en daarom met geduld en zachtmoedigheid met hen omgaan. Hij was ook zelf onderworpen aan de innerlijke zwakheden die in ons allemaal een neiging vormen voor de zonde.

De schrijver van de brief aan de Hebreëën past dit beeld toe op onze grote hogepriester en middelaar, onze Heer Jezus Christus. Omdat Hij nooit gezondigd heeft, omdat Hij in tegenstelling tot de priesters van het Oude Testament nooit voor de verzoeking bezwaken is, hoefde Hij nooit voor Zichzelf een offer te brengen. Maar Hij werd wel verzocht, in alle opzichten, als wij. Wij hebben daarom een hogepriester die het gevoel van onze zwakheden begrijpt.

Christus kan meevoelen

Als Hij alleen maar het feit van onze zwakheden begreep, zou dat al uitstekend zijn. Maar ik heb nog beter nieuws voor u. (47) Hij begrijpt zelfs het gevoel van onze zwakheden - niet alleen maar de innerlijke verlamming, niet alleen maar de zwakheden of de emotionele problemen en de innerlijke conflicten, maar de pijn die erdoor ontstaat. Hij begrijpt onze frustratie, onrust, depressie, pijn, het gevoel van verlatenheid en eenzaamheid en isolatie en verwerping. Hij is bekend met het hele afschuwelijke scala van emoties die gepaard gaan met onze zwakheden.

En wat is daarvan het bewijs? Waar verwijst de schrijver ons naar om te tonen dat Jezus begrijpt wat we ten gevolge van onze zwakheden voelen? 'Tijdens zijn dagen in het vlees,' toen Jezus met ons mens was, 'heeft Hij gebeden en smekingen' geofferd (Hebr.5:7). Op een mooie, zachte, stille manier? O nee. 'Onder sterk geroep en tranen aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit zijn angst, en zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden' (Hebr. 5:7-8).

Dit verwijst naar Getsemane, naar het lijden en het kruis van onze Heer, en zegt: 'Daar, Hij heeft het allemaal doorgemaakt. Hij weet wat het is hete tranen te schreien. Hij weet wat het is om met luid geroep tot God te bidden. Hij heeft geworsteld met gevoelens die Hem bijna verscheurden. Hij weet het. Hij heeft het zelf ervaren, en kan met u meevoelen. Hij kan in uw pijn werkelijk naast u staan.'

Van alle woorden voor de Incarnatie is de grootste titel Immanuel, 'God met ons.' God is bij ons. Of nog beter, God is er Zelf doorheen gegaan, en weet wat het is er in te zijn en Hij voelt met ons mee. Daarom mogen wij met vrijmoedigheid tot Hem komen. God zegt niet: 'U mag komen met schuldgevoel,' of: 'U kunt komen met beschaamde kaken.' U hoeft nooit te voelen: '*Er is iets met mij niet in orde omdat ik deze depressie heb. Ik ben niet geestelijk genoeg.*' Dit zijn wrede gedachten die wij christenen vaak bij elkaar oproepen en versterken, maar ze zijn niet bijbels. (48)

We komen niet bij een neurotische ouder die alleen maar goede dingen van zijn kinderen moet horen. We komen niet bij een Vader die zegt: 'Sst, zo mag je je niet voelen; dat is verkeerd. Niet huilen. Als je niet direct ophoudt met huilen, zal Ik je iets geven waarom je pas echt moet huilen.'

We komen bij een hemelse Vader die onze gevoelens begrijpt en ons uitnodigt ze met Hem te delen. Daarom kunnen wij met vrijmoedigheid naderen tot de troon der genade, wetend dat we barmhartigheid zullen ontvangen en genade vinden om hulp te krijgen wanneer we dat nodig hebben. We mogen komen als we vergeving nodig hebben en we ons schuldig voelen wegens onze zonden. En we kunnen ook komen als we worden gekweld door het gevoel van onze zwakheid.

De hof

Om te begrijpen wat het de Heiland heeft gekost om onze Geneesheer te zijn, moeten we met Hem door zijn lijden heengaan, zoals dat getoond wordt in de evangeliën, in de Psalmen en in het boek Jesaja.

Ga met me mee naar de hof van Getsemane. Zie wat het onze Heiland heeft gekost om onze Immanuel, God met ons, te worden. Luister naar zijn gebed. Kunt u het horen als voor het eerst? 'Hij begon bedroefd en beangst te worden. Toen zei Hij tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe.' (Mat. 26:37-38).

Wacht eens even, Jezus. Wat zei U daar? 'Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe?' Bedoelt U dat U in dat afschuwelijke uur zo'n pijn lijdt, zulke ellendige ervaringen doormaakte dat U zelfs wilde sterven? Bedoelt U te zeggen, Heer, dat U mij begrijpt als ik zo in de put zit dat ik niet meer wil leven?

(49) Kijk eens naar Psalm 22, de psalm van de verlatenheid: 'Als water ben ik uitgestort en al mijn beenderen zijn ontwrict; mijn hart is geworden als was, het is gesmolten in mijn binnenste; verdroogd als een scherf is mijn kracht, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; in het stof des doods legt Gij mij neer' (vs.15,16). En dan Psalm 69: 'Verlos mij, o God, want het water is gekomen tot aan de lippen' (vs.2). 'Ik ben gekomen in diepe wateren, een vloed overstroomt mij' (vs.3). 'Ik ben moede door mijn roepen' (vs.4). 'De smaad heeft mij het hart gebroken, en ik ben verzwakt. Ik wachtte op een teken van medelijden, maar tevergeefs, op troosters, maar ik vond hen niet' (vs.21). 'Waren jullie zo weinig bij machte één uur met Mij te waken?' Driemaal vroeg Hij het dringend aan zijn vrienden, maar zonder resultaat. Ten slotte 'lieten al de discipelen Hem alleen en vluchtten' (Mat. 26:56).

Als u te kampen hebt gehad met verschrikkelijke eenzaamheid, of pathologische leegheid, als u de donkerste nachten van de depressie hebt doorgemaakt, dan weet u dat u in die situatie ontzettend moeilijk tot bidden komt, omdat u Gods nabijheid niet ervaart. Ik wil u verzekeren dat Hij uw zwakheden kent, begrijpt, meevoelt. Hij kan uw gevoelens delen, omdat Hij ze Zelf heeft ondergaan.

Het proces

Volg Hem bij het proces, waar Hij moest luisteren naar valse beschuldigingen. Bent u wel eens vals beschuldigd? Weet u hoe groot de pijn daarvan kan zijn? 'Toen spuwden zij Hem in het aangezicht en sloegen Hem met vuisten; anderen sloegen Hem in het gelaat' (Mat.26:67). 'De mannen bespotten Hem en sloegen Hem' (Luc.22:63).

(50) Als ik met mensen praat die vol zitten met diepe pijn of woede, gebeurt het me vaak dat ze me met een volkomen stalen gezicht aankijken, onbewogen, zonder enige emotie te tonen. Maar als ik daarachter probeer te kijken en ze vraag: 'Vertel me eens, wat is de slechtste herinnering die u hebt? Die u pijn geeft als u eraan denkt?' dan komt er vaak een verandering. In het begin maar heel klein, dan beginnen de ogen vol te lopen met tranen en over de wangen te stromen, en het duurt niet lang voordat zelfs sterke, machtige mannen beven van pijn en woede: 'O, ik weet wat het is. Ik kan het me heel goed herinneren. Het was wanneer mijn vader me in mijn gezicht sloeg. Het was als moeder mij uitschold.' Niets is zo vernederend voor een menselijke persoonlijkheid als een klap in het gezicht. Het is zo vernederend, zo verachtend, zo ontmenselijkend. Het vernietigt iets heel wezenlijks in ons mens-zijn.

Maar onze gewonde Genezer begrijpt ons. Hij weet wat het is om op het hoofd te worden geslagen, om een klap in het gezicht te krijgen. Hij voelt mee met de gevoelens die in u opkomen als u pijn lijdt. Hij voelt de problemen die op u afkomen. Hij wil u genezen. Hij wil dat u weet dat Hij niet boos is dat u deze gevoelens hebt. Hij heeft er alle begrip voor.

Het kruis

Laten we verder gaan, naar het kruis zelf. Ze spraken lastertaal tegen Hem, schudden hun hoofd en zeiden: 'Indien Gij Gods Zoon zijt, kom af van het kruis!' (Mat. 27:40). Ze bespotten Hem, bespuwden Hem, verachtten Hem.

Al deze woorden brengen gedachten bij ons boven aan pijn en vernederingen uit onze tienerjaren. (51) Ik sta versteld over de pijnlijke dingen die volwassenen met mij gemeen hebben als het gaat over herinneringen aan hun tienerjaren. Scheldnamen als 'dikzak', 'olifantje', 'pukkelgezicht', 'hansje-pansje-kevertje'. Of herinneringen aan een bril, of beugels voor je tanden. Zo kun je nog wel een poosje doorgaan. De wreedheid van kinderen voor elkaar maakt deel uit van het leven.

Jezus weet wat je voelt als je afgedankt wordt door een vriend, afgestoten door iemand die je liefhebt, uitgelachen wordt door de groep. Met de woorden van Jesaja: 'Hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht' (Jes.53:2-3). Ja, Hij was een Man van smarten en vertrouwd met ziekte.

Als u smart hebt, kan Hij met u meevoelen. Voor wie eenzaam is - de weduwe of weduwnaar, wie gescheiden is - begrijpt Hij wat het is om alleen te zijn, om te voelen dat een deel van jezelf letterlijk van je is weggescheurd.

Onderzoek heeft aangetoond dat de twee grootste stress veroorzakende factoren voor lichaam, ziel en geest zijn: de dood van de huwelijkspartner en echtscheiding. In een bepaalde zin kan echtscheiding het ergst zijn. De dood van een huwelijkspartner, hoe pijnlijk ook, kan een schone wond zijn. Echtscheiding laat dikwijls een vuile, geïnfecteerde wond na, bonzend van de pijn. Jezus begrijpt het als iemand probeert man en vrouw, vader en moeder tegelijk te zijn.

Maar kent Hij het ergste gevoel van onze zwakheden - als we zelfs niet meer kunnen bidden? Als we ons verlaten en in de steek gelaten voelen door God Zelf? De apostolische geloofsbelijdenis zegt: 'Hij is nedergedaald ter helle.' Toen Christus aan het kruis hing, was de hemel voor Hem van koper. (52) De hemel was angstaanjagend doof voor Hem toen Hij van het land der levenden werd afgesneden. Hij riep om hulp in zijn laatste worsteling maar er kwam geen antwoord. 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, bij de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep des daags en' Gij antwoordt niet' (Ps.22:2-3). God begrijpt de schreeuw van de verlatenheid. Hij is vertrouwd met onze zwakheden.

[(165) Christus' roep van verlatenheid aan het kruis ('Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?') kunnen we in kindertaal omzetten: 'O papa, ga alstublieft niet bij me weg!' Dat maakt duidelijk: door wat Hij aan dat kruis heeft meegemaakt, is Jezus in staat de roep van miljoenen kleine kinderen, tot op de bodem te verstaan: 'Papa/Mama, ga alstublieft niet bij me weg!' Maar ze gaan wel weg. En de gewonde Genezer begrijpt deze uitroepen en wordt ontroerd door wat deze kinderen doorstaan.]

Als we, met de oude geloofsbelijdenissen, zeggen dat Christus is nedergedaald ter helle, betekent het dat Jezus Christus in iedere vrees, afschuw en onrust is binnengegaan die u en ik ooit op ons laagste moment van vernedering, verlatenheid en depressie kunnen ervaren. Het betekent ook dat er geen enkel gevoel is waarmee we niet bij Hem mogen komen.

We hoeven niet overladen met schuldgevoelens of schaamte te komen. We mogen Hem vrijmoedig naderen, met vertrouwen, omdat we mogen weten dat Hij niet alleen met ons meevoelt, maar ons wil genezen. En Hij heeft ons niet alleen achtergelaten, want de heilige Geest helpt ons bij onze zwakheden (Rom.8:26). De menselijke ervaring van Jezus Christus is nu bij ons in de aanwezigheid van de heilige Geest die ons te hulp komt in onze zwakheden, in een wederzijdse samenwerking ter genezing ervan.

De jonge, mooie, atletische Joni Eareckson kwam terecht op een stuk steen toen ze op een dag een duik nam in een meer. Verlamming was het resultaat en ze is nu van de nek af verlamd. Joni begreep hoe hulpeloos ze werkelijk was toen ze op een wanhopige avond een vriendin vroeg om slaappillen zodat ze kon sterven. Toen haar vriendin dat weigerde, dacht ze: Ik kan zelfs niet eens alleen doodgaan! In het begin was het leven een ware hel voor Joni. Pijn, frustratie, bitterheid en emotionele pijn joegen door haar heen. (53) Hoewel ze lichamelijke pijn niet meer echt kon voelen, had ze doordringende scheuten in haar zenuwen die door haar hele lichaam trokken. Dit duurde drie jaar.

Toen begon er op een avond een dramatische verandering in Joni die haar gemaakt heeft tot de heerlijkste, stralende christin die ze nu is. Haar beste vriendin, Cindy, zat naast haar bed en zocht wanhopig naar een manier om Joni wat op te monteren. Het moet van de heilige Geest gekomen zijn, want ze riep ineens uit: 'Joni, Jezus weet hoe je je voelt. Jij bent niet de enige die verlamd is. Hij was ook verlamd.'

Joni staaarde haar aan. 'Cindy, waar heb je het over?' 'Echt waar. Het is waar, Joni. Hij werd aan het kruis genageld. Zijn rug was rauw van de geseling net zoals jouw rug soms rauw kan zijn. O, Hij moet gewild hebben dat Hij Zich kon bewegen. Dat Hij van houding kon veranderen, zijn gewicht anders kon plaatsen, maar Hij kon Zich niet verroeren, Joni. Hij weet hoe jij je voelt.'

Dat was het begin, want de woorden van Cindy troffen haar diep. Ze had dit nog nooit gehoord. Gods Zoon had de doordringende sensatie die door haar hele lichaam trok gevoeld. Gods Zoon kende de hulpeloosheid waaraan zij leed. Joni zei later: 'God werd zo ongelooflijk nabij voor me. Ik had gezien hoeveel de liefde van vriendinnen en familieleden voor me had gedaan. Ik begon te begrijpen dat God ook van mij hield.'

Als christenen danken we God vaak dat Jezus onze zonden in zijn lichaam op het kruis heeft gedragen. We moeten ook nog iets anders bedenken. In zijn volledige identificatie met onze menselijke staat, en speciaal op dat kruis, nam Hij het gehele scala van onze gevoelens ook op zich. En Hij droeg het gevoel van onze zwakheden, zodat we ze nooit meer alleen hoeven te dragen. (54)

Een lied zegt:

Jezus ging door dat eenzame dal,
Hij moest het helemaal alleen doen.
Niemand kon het doen in zijn plaats,
Hij moest het helemaal alleen doen.

U moet door beproevingen heen,
dat moet u helemaal alleen doen;
O, niemand anders kan het doen in uw plaats,
u moet het helemaal alleen doen.

Nadat dit lied al zo lang op deze wijze gezongen is, heeft iemand nog maar kort geleden een couplet toegevoegd, waardoor het lied meer in overeenstemming is gebracht met de boodschap van de Schrift.

Als we door ons eenzame dal gaan,
dan gaan we toch niet alleen;
want God stuurde zijn Zoon en Hij gaat mee,
dus gaan we toch niet alleen.

'Wij hebben geen hogepriester, die niet kan meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest' (Hebr.4: 15). Deze verzekering geeft ons de grond voor onze hoop en onze genezing. Het feit dat God niet alleen weet en zorgt, maar volledig begrijpt, is de belangrijkste therapeutische factor bij de genezing van ons beschadigde innerlijk.

De rechtvaardiging van God

(117) Diepe innerlijke wrok is in feite een woede tegen onrecht en roept uit: 'Ik was het slachtoffer. Ik had geen keuze. Ik heb er niet om gevraagd te worden geboren. Ik heb mijn ouders niet uitgekozen. Ik heb mijn broers en zussen niet uitgekozen. Ik heb mijn handicaps en mijn ziekte niet gekozen. Ik was een slachtoffer, en mijn pijn en mijn vernederingen en mijn littekens zijn onrechtvaardig.' En vaak zien we deze verborgen klacht te voorschijn komen in perfectionisten die iedere fout die ze zien, willen corrigeren en alles wat er verkeerd is in de wereld willen veranderen.

De plaats voor de genezing voor deze beschadigde mens is het kruis - het toppunt van onrecht. Op het kruis liet God zijn totale vereenzelving zien met ons in ons onverdiend lijden, en in onze verdiende straf. Nooit was er groter onrecht dan in dat kruis. Niemand is ooit zo zeer verworpen als onze Heer. De beschuldigingen tegen Hem, zijn proces, zijn kruisiging waren volkomen onrechtvaardig.

Zeg nooit: 'God weet niet wat lijden is' en denk nooit dat God ons moeilijke en pijnlijke dingen laat ondergaan die Hij Zelf nooit zou willen dragen. Hij werd als een lam ter slachting geleid; al zijn rechten werden Hem afgenomen; al zijn bevoegdheden was Hij kwijt. De steun van zijn vrienden was er niet meer, want zij lieten Hem in de steek en vluchtten, terwijl Hij werd vernederd, naakt tentoongesteld, bespot, geslagen. 'Je bent toch de Zoon van God, hè? Nou, kom dan eens van dat kruis af als je zo geweldig bent.'

Als we kijken naar het kruis, beginnen we te zien hoezeer Christus inderdaad de waarheid is, en niet alleen de schitterende, stralende waarheid van God voor ons allemaal. (118) Zijn kruis is de afschuwelijke waarheid aangaande ons allen - de waarheid over de afgunst en de haat en de begeerte en de zelfzucht en de woede die deze gevallen, zondige wereld van de mensen doortrekt. De waarheid van het leven in deze wereld kwam aan het licht in de kruisiging van de Zoon van God. Nu weten we dat God begrijpt wat het betekent te leven in deze wereld. Hij is de Gewonde Genezer, Hij is onze hogepriester die kan meevoelen met onze zwakheden.

Hier is het ongelooflijke, grote nieuws, bijna te goed om waar te zijn, voor iedere perfectionist - voor jou die al deze tegenstrijdige gevoelens in jou niet onder ogen kan zien en denkt dat je met geen mogelijkheid daarmee bij God kunt komen. Ik heb het talloze malen in mijn studeerkamer gehoord: 'Hoe kan ik zulke dingen tegen God zeggen? Hoe kan ik met mijn pijn, mijn vernedering, mijn woede, mijn wrok tegen mensen, ja, tegen Hemzelf, naar Hem toegaan? Hoe kan ik dat tegen Hem zeggen?' Begrijp je het niet? Op het kruis heeft Hij dat alles en nog veel meer zelf ervaren. Op het kruis heeft God in Christus al deze pijnlijke gevoelens in zijn liefde geabsorbeerd. Ze zijn in zijn hart binnengegaan, ze hebben zijn ziel doorboord, en zijn weggespoeld in de oceaan van zijn vergeving en de zee van zijn vergeetheid.

De apostel Paulus, voorheen de bitterste vijand van het christelijk geloof, was iemand die Christus haatte en beledigde, die zijn woede lucht gaf door met genoeg aanwezig te zijn toen de eerste martelaar, Stefanus, werd gedood. Toen Paulus ontdekte dat al deze woede was geabsorbeerd in het genadevolle hart van God, schreef hij: 'God was in Christus mij (we mogen het best persoonlijk maken) met Zichzelf verzoenende, door mij mijn overtredingen niet toe te rekenen' (2 Kor.5:19).

Er is *niets* dat je kunt laten zien uit de kwellende pijn en diepte en haat en woede van je ziel dat God nog niet kent. Er is *niets* dat Hij niet begrijpt, waarmee je ook komt. (119) Hij ontvangt je met liefde en genade, en zonder enig verwijt.

Omdat Jezus wist dat we allemaal zouden denken dat dit te mooi is om waar te zijn, stelde Hij, in de nacht voordat Hij naar het kruis ging, het heilig avondmaal in. Hij nam brood en wijn, eenvoudige dingen die we kunnen voelen en aanraken en proeven en ruiken en tot ons nemen, en Hij zei: 'Eet en drink dit om je aan dit alles te herinneren' (zie Mat.26:26-28).

Wanneer we dit aannemen, en eten van het lichaam, ontvangen we door zijn gebrokenheid genezing en heling voor onze gebrokenheid. Als we uit de beker drinken, ontvangen we zijn vergevende en gezonde liefde in onze ziel en lichaam.

O, gewonde Genezer, verbroken voor ons, we geven U alle gebroken stukken van ons leven, en vragen U ze weer samen te voegen en ons heel te maken. Amen.'

Hij die naast je staat

(159) 'De heilige Geest helpt ons, want we zijn zo zwak' (Rom.8:26) Dank God! Hij laat ons niet in de steek; we zijn niet aangewezen op onze eigen ontoereikende bronnen om ons op de een of andere manier door al deze ellende te worstelen in een voortdurende nederlaag. Nee! Want onze gewonde genezer, onze hogepriester, Jezus Christus, kan meevoelen met onze zwakheden. Jezus, de Zoon van God, werd één met ons toen Hij de Zoon des mensen werd. Hij kent onze zwakheden, en eveneens onze gevoelens. Hij begrijpt de pijn van afgewezen te worden, de onrust van een scheiding, de terreur van de eenzaamheid en verlatenheid, de donkere wolken van de depressie. Deze zwakheden, deze verlamme emoties, kent Hij, begrijpt Hij, voelt Hij. Hij is onze gewonde genezer, 'om onze overtredingen doorboord', die 'onze zwakheden en zonden heeft gedragen'.

Omdat Christus onze gewonde genezer is, omdat Hij ons ten volle begrijpt, beloofde Hij, toen Hij deze wereld ging verlaten, dat Hij zijn vrienden niet alleen zou achterlaten, maar terug zou komen door de Trooster, de Parakleet, te zenden (zie Joh.14:16-18). (160) Ik zal jullie Iemand sturen die je erbij kunt roepen en die bij je zal komen en je zal helpen in al je zwakheden.' De Parakleet is de God die ons begrijpt, die ziet dat we een last dragen die voor ons te zwaar is, die naast ons komt staan en de zware last en de pijn ervan vastgrijpt en ons helpt hem op te tillen, die ons in staat stelt te doen wat we vanuit onszelf nooit kunnen.

(162) Rom.8:28: De dingen werken zelf niet ten goede. Maar God werkt in en door de dingen heen zodat er toch iets goeds uit voortkomt voor ons. We zijn niet overgegeven aan het lot van de dingen, maar we leven met een liefhebbende Vader!

(163) God verandert niet de werkelijke, feitelijke aard van het kwaad dat er is. Maar God kan de betekenis ervan veranderen voor uw totale leven. God kan er het ontwerp en het doel voor uw leven in verweven, zodat het alles binnen de cirkel van zijn verlossingswerk ligt.